

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۰۷ اکتوبر ۲۰۱۴

مقاومت سنندج در کوبانی تکرار شد!

(از مبارزات مردم کوبانی حمایت کنیم!)

مقاومت کوبانی شباهت زیادی به مقاومت سنندج دارد. کوبانی بیست و سه روز است که از سه طرف مورد حمله و حشیانه نیروهای داعش قرار دارد و این آدم کشان اسلامی با توپ و تانک و راکت و خمپاره شهر را زیر آتش خود گرفته اند. حتی برخی اخبار و گزارشات ضد و نقیض، حاکی از آن است که داعش به داخل شهر کوبانی نفوذ کرده و جنگ تن به تن آغاز شده است.

حملات جدید نیروهای «خلافت اسلامی» به کوبانی، از روز ۱۵ سپتمبر ۲۰۱۴، آغاز شده و هم چنان ادامه دارد. فرماندهان و سخن گویان «خلافت اسلامی»، در روزهای اخیر تبلیغات گسترده ای را در رسانه ها و شبکه های اجتماعی خود راه انداخته بودند تا با تسخیر کوبانی، «نماز عید قربان» را در مسجد شهر کوبانی برپا کنند. به همین دلیل کوبانی از روز جمعه سوم اکتوبر ۲۰۱۴، شاهد سخت ترین حملات است. طبق گزارشات در حملات روز جمعه تنی چند از اعضای «قطعات مدافع خلق» جان خود را از دست داده اند. هم چنین گفته می شود دست کم ۶۷ عضو داعش کشته شده اند که اجسادشان در اختیار نیروهای کرد است.

طبق گزارشات، نیروهای داعش پس از تسخیر شهر موصل، یعنی دومین شهر بزرگ عراق پس از بغداد، به سلاح های پیشرفته ارتش این کشور دست یافته و خیلی زود بخشی از این سلاح های سنگین را به سمت این منطقه بردنشین در سوریه فرستاده و در جنگ با مردم این منطقه به کار گرفته است.

«قطعات مدافع خلق» تنها نیروی مسلح فعال در کردستان سوریه است که با سازماندهی و بسیج مردم و راه انداختن یک جنبش مقاومت مردمی با سلاح های سبک در برابر تهاجمات و حشیانه نیروهای داعش مبارزه و مقاومت می کنند. زنان کردستان سوریه نیز با تشکیل «قطعات مدافع زنان» در خط مقدم مبارزه با داعش دوشادوش مردان می جنگند. زنان کرد حضور پررنگی در صحنه های مختلف زندگی سیاسی، اجتماعی و حتی نظامی دارند. در کردستان سوریه، زنان با سهمیه برابر پنجاه درصدی در همه عرصه های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و نظامی حضور دارند. در کردستان سوریه، یک زن نخست وزیر است، شماری از زنان وزیر و بیش از چهل درصد از نیروهای نظامی را هم زنان تشکیل می دهند و در صف مقدم مبارزه با داعش هستند. تاکنون ده ها زن کرد در درگیری با داعش جان باخته اند. در مقابل این تهاجم و حشیانه داعش، نه تنها نیروهای مدافع خلق، بلکه همه کسانی که بالای ۱۸ سال دارند و توان جنگیدن دارند مسلح شده اند تا از جان و مال و حرمت و شرف انسانی و آزادی هایشان در برابر مرتجعین دفاع کنند.

دختر و پسر و پیر جوان با جسارت و شهامت رشک برانگیز و فوق العاده ای دوش به دوش هم و سنگر به سنگر در مقابل تهاجمات وحشیانه داعش ایستاده اند.

کوبانی، در حالی که به اندازه کافی نیروی انسانی دارد اما همواره از کمبود مایحتاج روزانه مردم، دارو، سلاح و مهمات در رنج است.

بدین ترتیب، قطعات مدافع خلق، توسط «حزب اتحاد دموکراتیک» سازماندهی شده اند و تاکنون توانسته اند با همه کمبودها و محدودیت ها، با سلاح ها و تجهیزات سبک شان، تاکنون از پیشروی نیروهای داعش و سقوط کوبانی جلوگیری کرده اند.

به گفته گزارشگران حقوق بشر، کودکان نیز نه تنها در خطر قتل عام قرار دارند بلکه با شیوع بیماری و کمبود امکانات بهداشتی روبه رو هستند. داعشی ها، برای نمونه ۱۵۰ دانش آموز کرد را در سکوت مجامع بین المللی دزدیده اند و هنوز خبری از آن ها نیست.

واحد های مدافع خلق و نیروهای مردمی کردستان سوریه قصد دارند از طریق شهر ربیع و از مسیر سرکانی و مبروکه، محاصره شهر کوبانی را بشکنند. با توجه به آزادی ربیع به دست نیروهای پیشمرگه اقلیم کردستان عراق و واحد های مدافع خلق کردهای سوریه، اینواحد ها با جدیت بیشتری این عملیات را آغاز کرده اند.

هم اکنون مردم کردستان سوریه با مشکلات متعددی از جمله کمبود دارو و کمبود سوخت و کمبود امکانات اولیه و سلاح و مهمات مواجه هستند. چرا که به نوعی در محاصره اقتصادی قرار دارند. بیشتر حکومت های جهانی و منطقه ئی به شکل مستقیم و غیرمستقیم کردهای سوریه را در تنگنا و تحت فشار قرار داده اند. دلیل این امر هم این است که کردهای سوریه را مستقیماً وارد جبهه بندی های سیاسی و نظامی خود کنند تا استقلال سیاسی و اجتماعی آن را از بین ببرند.

مردم کوبانی، نه تنها از سوی هیچ دولتی مورد حمایت قرار نگرفته اند، بلکه دولت فاشیستی - اسلامی ترکیه که سابقه کشتار مردم کردستان ترکیه و سازمان های سیاسی کرد را نیز در کارنامه سیاه خود دارد به هیچ وجه علاقه ای ندارد که نیروهای سیاسی و اجتماعی کوبانی در سه کانتون کردستان سوریه موقعیت خود را تحکیم بخشند. چرا که قدرت گیری کردها در کردستان سوریه که با پ.ک.ک نیز رابطه نزدیک و حسنه ای دارند به ضرر دولت ترکیه و ناسیونالیسم ترک است.

از سوی دیگر، نیروهای کردستان سوریه، روش دیگری از حاکمیت را با حمایت و پشتیبانی مردمی برپا کرده اند. آن ها، شوراها را به وجود آورده اند و مردم را مسلح کرده اند. برابری جنسیتی را تحقق بخشیده اند. حاکمیتی که مردم به سرنوشت خویش حاکم باشند و از آزادی و برابری برخوردار باشند بیش تر مدنظر کمونیست هاست و به این دلیل، حکومت ها و گروه های بورژوائی چون «خلافت اسلامی»، عربستان سعودی، حکومت اسلامی ایران و ...، هرگز نمی خواهند چنین الگوهائی در منطقه شکل بگیرد و گسترش یابد.

در هر صورت، مقاومت کنونی کوبانی، خاطرات مقاومت سنج را بار دیگر در میان نیروهای آزادی خواه و کمونیست ایرانی زنده کرده است. در انقلاب ۱۳۵۷ مردم ایران، مردم آزاده کردستان به ویژه با سازمان دهی «کومه له» که اکنون سازمان کردستان حزب کمونیست ایران است نقش فعال و مهمی در پیروزی انقلاب شان ایفا کرد. اما کردستان، در همان اولین بهار با یورش وحشیانه نیروهای حکومت تازه به قدرت رسیده اسلامی مواجه شد. حکومتی که از یک سو با توهم مردم و از سوی دیگر با سرکوب وحشیانه انقلابیون چپ و آزادیخواه و زنان و جوانان و جنبش های اجتماعی و هم چنین با حمایت سرمایه داری جهانی به قدرت رسید.

تهاجم وسیع و گسترده ارتش و سپاه پاسداران به شهرهای کردستان که با صدور فرمان **خمینی** در ۲۸ مرداد [اسد] ۵۸ آغاز شد جنایات بزرگی علیه بشریت بود که سراسر کردستان را به خاک و خون کشید. در پی این یورش وحشیانه، موقتاً اکثر شهرهای کردستان به تصرف ارتش و دیگر نیروهای حکومت اسلامی در آمد. در این تهاجم وحشیانه، تعداد زیادی از مردم شهرها و روستاهای کردستان، جان باختند و خانه و کاشانه‌شان ویران شد و صدها نفر نیز در دادگاه‌های صحرایی دو سه دقیقه‌ئی **شیخ خلخالی** به دست جوخه‌های مرگ سپرده شدند.

سرانجام حکومت اسلامی، تا حدودی برای سه ماه توانست شهرها را به تصرف خود درآورد. با حضور مجدد نیروهای مسلح سازمان‌های سیاسی به داخل شهرها، خلع سلاح پاسگاه‌ها و مراکز کنترل و بازرسی، بار دیگر فرستادن هیأت‌های مذاکره‌کننده از سوی دولت موقت آغاز شد. این وضعیت و تصرف مجدد شهرها از سوی سازمان‌های سیاسی از آبان [عقرب] ۵۸ تا جنگ ۲۴ روزه سنندج مجدداً شروع شد و حکومت ناچار به عقب نشینی از شهرها گردید. بنابراین، حکومت اسلامی تا جنگ ۲۴ روزه سنندج در بهار ۵۹، حدود ۵ ماه، هیچ‌گونه قدرتی در شهرهای کردستان نداشت.

قبل از محاصره سنندج و حمله، این شهر توسط شورای منتخب مردم اداره می‌شد. رفیق **صدیق کمانگر** سخنگوی این شورا بود و به همین دلیل کینه‌ای که سران حکومت اسلامی از این رفیق داشتند سال‌ها بعد وی را در کردستان عراق ترور کردند. برخی سازمان‌ها و احزاب سیاسی در فضائی بسیار دموکراتیک در این شهر مستقر بودند و آزادانه فعالیت داشتند. شورای شهر سنندج با رأی مستقیم مردم نمایندگان خود را برگزیده بودند که بعدها ۵۵ شورای محلی را سازمان دادند که به «بنکه»‌ها معروف بودند. آن‌ها، به سازماندهی مردم، آموزش‌های سیاسی، آموزش نظامی، آموزش امداد و کارهای فرهنگی می‌پرداختند.

در واقع هدف اصلی حکومت اسلامی به کردستان، از بین بردن این فضای دموکراتیک و سرکوب مردم آزاده و انقلابی و سازمان‌های سیاسی بود تا بتواند بساط خونین خود را در کردستان پهن کند. به همین دلیل، حکومت اسلامی با فرمان **خمینی**، بار دیگر جنگی تحمیلی و نابرابر و خونینی را بر مردم سنندج تحمیل کرد.

مقاومت نیروهای مردمی در کردستان هم چون نیروهای پیشمرگه احزاب و سازمان‌های سیاسی کردستان و افراد مستقل با وجود پراکندگی، در مقابل یورش نیروهای وحشی حکومت اسلامی به کردستان، قهرمانانه و جسورانه بود به گونه‌ای که نهایتاً به شکست نیروهای مهاجم منجر گردید.

خمینی هنگامی که با این مقاومت مردم آزاده کردستان روبه‌رو شد و نیروهای حکومتی با دادن تلفات سنگین مجبور به عقب نشینی شدند این بار از در مذاکره وارد شد و دستور آتش بس داد.

اما این یک اقدام ریاکارانه و عقب نشینی تاکتیکی حکومت بود تا با فرصت بیشتری به تدارک و سازماندهی حمله وسیع تری بپردازند. البته این مسأله برای مردم کردستان نیز هم یک دستاورد بود. چرا که آن‌ها خواهان جنگ نبودند و این حکومت بود که جنگ نابرابری را به آن تحمیل کرده بود. به عبارت دیگر قطع جنگ فرصتی بود تا نیروهای سیاسی و اجتماعی کردستان خواسته‌ها و مطالبات‌شان از راه مذاکره و مسالمت‌آمیز و بدون جنگ و خونریزی مطرح کنند. اما نیت و انگیزه حکومت راه انداختن جنگ خونین دیگری بود. چرا که عوامل حکومت از یک سو به مذاکره جدی تن نمی‌دادند و از سوی دیگر در کردستان به فکر مسلح کردن نیروهای ارتجاعی و راه انداختن تفرقه در جامعه کردستان بودند.

تا این که پس از مدتی به بهانه اعزام ارتش به پادگان‌ها و تقویت مرزها، از دو محور کرمانشاه و بیجار، حملات سنگین و گسترده‌ای را به کردستان آغاز کردند.

سازمان‌های سیاسی کردستان، اعلام کردند اگر نیروهای اعزامی از داخل شهرها عبور نکنند، مزاحمتی برای حرکت آنان ایجاد نخواهد شد. اما مسئولین و فرماندهان نظامی حکومت اسلامی این پیشنهاد را نپذیرفتند و به پیشروی خود به

درون شهرها ادامه دادند. روشن بود که حکومت و فرماندهان نظامی شان اهداف شوم دیگری دارند و تقویت نیروهایشان در مرزها، بهانه ای بیش نبوده است. از این رو، نیروهای نظامی هنگام ورود به شهرها، با مقاومت مردم و نیروهای پیشمرگه مواجه شدند. در چنین موقعیتی، ماندگارترین و مهم ترین مقاومت ها در شهر سنندج شکل گرفت. این شهر به مدت ۲۴ شبانه روز در محاصره و حملات شدید قرار گرفت.

محاصره سنندج از تاریخ یکم اردیبهشت [ثور] ۱۳۵۹ شروع شد. نیروهای سرکوبگر حکومتی، حتی از ورود هرگونه خواروبار، دارو، سوخت و سایر مایحتاج مردم به شهر جلوگیری می کردند. از سوئی برق و آب شهر را نیز قطع کردند بودند.

تأمین مایحتاج روزمره مردم و آب آشامیدنی و غیره در شرایط محاصره و نبود آب و برق کار آسانی نبود، فقط مقاومت و اتحاد و همبستگی و همکاری مردم آزاده و نیروهای پیشمرگه بود که نیازهای مردم تأمین می شد.

این نیروهای متجاوز به مدت ۲۴ شبانه روز شهر سنندج را زیر بمباران های شدید خود با توپخانه سنگین و خمپاره اندازها و راکت و هلی کوپترهای نظامی و هواپیماهای جنگی قرار دادند. آن ها کورکورانه به همه جای شهر شلیک می کردند. آن ها حتی بیمارستان ها و مدارس و مناطق مسکونی و آمبولانس ها را نیز مورد هدف قرار می دادند.

اما مقاومت نیروهای پیشمرگه و نیروهای مردمی آن چنان قدرت مند و تحسین برانگیز و با شکوه بود که جلو ورود نیروهای سرکوبگر را به شهر گرفته بودند.

نیروهای پیشمرگه با تمام قواء و با دل و جان از شهر و مردم محافظت می کردند و دستورات فرماندهی خود را بدون کوچک ترین خلل و تردیدی به مورد اجراء می گذاشتند.

با وجود این که نیروهای پیشمرگ و مردمی، تنها با سلاح های سبک هم چون کلاشینکوف و تفنگ در اختیار داشتند اما در مقابل ارتش و دیگر نیروهای سرکوبگر حکومتی که به تجهیزات سنگین هم چون تانک، توپ، خمپاره انداز، تیربارهای سنگین، هلی کوپتر و هواپیما مجهز بودند مقاومت بی سابقه ای از خود نشان دادند.

برابر اسنادی که بعدها از سوی برخی افسران انقلابی ارتش فاش و منتشر گردید، در مدت محاصره شهر سنندج تعداد چهارده هزار گلوله توپ و خمپاره به شهر شلیک شده بود و این ها غیر از آتش بمب ها و راکت های هوایی و مسلسل های سنگین بود.

مردم سنندج، متحدانه و با هم دلی و همبستگی بی نظیری ۲۴ روز در مقابل حملات شبانه روزی و گلوله باران های مداوم نیروهای سرکوبگر حکومت اسلامی ایستادند. بی تردید حماسه مقاومت وسیع مردم انقلابی این شهر در مقابل نیروهای تا دندان مسلح و حرفه ئی ارتش و گروه های اسلامی و غیره در تاریخ مبارزات مردم ایران ثبت شده و فراموش شدنی نیست!

در حقیقت حکومت اسلامی در جریان دو دوره حمله نظامی به شهر سنندج، یعنی اولی در نوروز سال ۵۸ و دومی در جنگ ۲۴ روزه سنندج در ثور ۵۹ به فرمان خمینی، این سردسته تروریستها و آدم کشان حکومت اسلامی، هزاران تن از مردم این شهر تسلیم ناپذیر را قتل عام و مجروح کرد.

پس از ۲۴ روز جنگ و مقاومت بی نظیر و شبانه روزی، سرانجام پیشمرگان برای جلوگیری از گسترش هر چه بیش تر خسارات وارده بر زندگی و جان مردم، تصمیم گرفتند که از شهر خارج شوند. اما مقاومت و مبارزه مردم آزاده در شهر به شیوه های دیگری علیه نیروهای سرکوبگر حکومت اسلامی ادامه یافت.

بسیاری از مسئولین و فعالان کومه له که در آن مقطع بخش اصلی سازماندهی و هدایت این مقاومت بزرگ و مردمی را برعهده داشتند در این جنگ جان باختند. در این جنگ نابرابر و تحمیلی علاوه بر پیشمرگان کومه له، نیروهای سازمان های دیگر و صدها تن از مردم شهر نیز جان باختند، هزاران خانه به آتش کشیده شده و به ویرانه تبدیل گردید،

هزاران تن زخمی و معلول شدند. در واقع این از اولین جنگ های خونین حکومت اسلامی علیه مردم کردستان بود. جنگی که به کردستان محدود نماند و به همه نقاط ایران کشیده شد. جنگی که ۳۵ سال است به عناوین مختلف ادامه دارد و تا سرنگونی کلیت حکومت اسلامی نیز ادامه خواهد داشت.

امروز نیز هم ایدئولوژی های حکومت اسلامی ایران، یعنی تبه کاران «خلافت اسلامی»، در حالی که مناطق زیادی از عراق و سوریه را در کنترل خود دارند و در ماه های گذشته درگیری های خونینی را نیز در عراق و کردستان این کشور و کردستان سوریه راه انداخته اند.

در چنین شرایطی، «شهیدالله شهید»، یکی از سخنگویان گروه اسلامی «تحریک طالبان پاکستان»، روز شنبه ۴ اکتوبر ۲۰۱۴ - ۱۲ مهر [میزان] ۱۳۹۳، در تماسی تلفونی با خبرگزاری فرانسه از محلی نامعلوم، گفت که از ابتدای تشکیل «خلافت اسلامی» طالبان نزدیک به ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ جنگجو را برای کمک به این گروه روانه سوریه و عراق کرده است.

هم چنین خبرگزاری فرانسه با اشاره به ویدئویی که به این خبرگزاری رسیده، گزارش داده که رهبر شبه نظامیان بوکو حرام در نیجریه، روز ۶ جولای ۲۰۱۴، در این ویدئو برای **ابوبکر بغدادی** رهبر داعش، **ایمن ظواهری** رهبر القاعده و **ملاعمر** رهبر طالبان، دعا می کند و می گوید: «خدای من نگهدار شما باشد.»

دو شاخه القاعده که مقر آن ها در یمن و شمال آفریقا است، روز ۱۶ سپتمبر ۲۰۱۴، با انتشار بیانیه مشترکی از جهادگران فعال در عراق و سوریه خواستند، مبارزه علیه یکدیگر را پایان دهند و سلاح های خود را علیه امریکا و هم پیمانانش به کار برند.

گروه تروریستی «ابوسیف» که در مالزی و فیلیپین فعالیت می کند نیز از اهداف «خلافت اسلامی» پشتیبانی کرده است. این بزرگ ترین گروه تروریستی مسلمان فیلیپین (MILF) چندی پیش، پیام همبستگی خود را با گروه های سنی از طریق یوتیوب منتشر کرده است. **غزالی جعفر**، رهبر گروه ابوسیف، در این پیام می گوید: «ما همبستگی خود را با اهداف اصیل «خلافت اسلامی» اعلام می داریم...»

در حالی که تمام گروه های اسلامی تروریستی یکی پس از دیگری از «خلافت اسلامی» دفاع می کنند نیروهای آزادی خواه و چپ و کمونیست نیز وظیفه دارند به حمایت همه جانبه از کردستان سوریه به خصوص کوبانی برخیزند.

متأسفانه در حالی که افکار عمومی مردم جهان به ویژه مردم منطقه، نگران اما در عین حال بی تفاوت به کوبانی می نگرند و احتمال یک فاجعه عظیم انسانی در این شهر وجود دارد اما با این وجود مبارزان قهرمان این شهر از زن و مرد در مقابل این جنگ نابرابر و تحمیلی با شهامت و سرافرازی ایستاده اند.

از سوئی حملات نظامیان و ارتش ترکیه نیز نهان و آشکار با جنایت کاران داعشی هم جهت شده اند. نظامیان ارتش ترکیه هم ورود به شهرستان پرسوس را ممنوع کرده است.

تیپ بیست توپخانه ارتش ترکیه بامداد روز دوشنبه ۶-۱۰-۲۰۱۴ اعلام کرد برای رویارویی با هرگونه وقایع احتمالی در مناطق مرزی مشترک با سوریه اعلام آماده باش کامل کرد.

بر اساس گزارش خبرگزاری آناتولی ترکیه، مقامات استان «شانی اوفرا» واقع در جنوب این کشور پس از اصابت چندین گلوله خمپاره به این منطقه، دستور تخلیه آن را از سکنه و پناهندگان سوری صادر کردند.

این رویدادها، هم زمان با دفاع شدید نیروهای کرد از شهر کوبانی در رویارویی با نیروهای داعش به وقوع می پیوندد. بر اساس گزارش ها، درگیری ها به محل دفن **سلطان سلیمان** پایه گذار امپراتوری عثمانی که در خاک سوریه قرار دارد، رسیده است. ترکیه پیش از این اعلام کرده بود هر گونه تعدی به مقبره **سلطان سلیمان**، برای این کشور خط قرمز به شمار می رود.

در این میان، **ینس استولتبرگ**، دبیرکل جدید سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، روز دوشنبه ۶ اکتوبر اعلام کرد که این سازمان از ترکیه در برابر حملات احتمالی گروه حکومت اسلامی دفاع خواهد کرد. اما در مورد کشتار مردم کوبانی همه حکومت های جهانی و منطقه ئی و ناتو مهر سکوت بر لب زده اند. آن هم در حالی که ترکیه تاکنون با داعش همکاری داشته و تاکنون تهدیدی نیز متوجه ترکیه نشده است ناتو پیشاپیش به حمایت از آن برمی خیزد.

اما به باور بسیاری از کارشناسان صرف نظر از این که ترکیه اقدامی مستقل یا مشترک علیه داعش انجام دهد، چنان چه داعشی ها نیروهای کرد کوبانی را قتل عام کنند بی تردید پیامدهای سیاسی، انسانی و اخلاقی این مسأله دامنگیر ترکیه خواهد شد. چرا که نیروهای حکومت ترکیه، چگونه از داخل تانک ها و سنگرهای خود شاهد قتل عام کردهای سوریه در چند صد متری خود بوده و افکار عمومی مردم جهان و ترکیه و منطقه از آن ها سوال خواهند کرد که چرا هیچ عکس العملی از خود نشان نداده اند. در روزهای اخیر، حکومت ترکیه نیروهای زیادی را در نزدیکی کوبانی مستقر کرده است اما هیچ اقدامی علیه داعش انجام نمی دهند. اگر حکومت ترکیه، به همین سیاست سکوت و بی تفاوتی خود در برابر کشتار کردها در کوبانی ادامه دهد روند صلح با پ.ک.ک به پایان خواهد رسید و بار دیگر درگیری ها و اعتراضات مردم کردستان در آن کشور نیز شعله ور خواهد شد.

طبق گزارش پایگاه خبری - تحلیلی **ilkehaber**، **احمد داوداوغلو** نخست وزیر ترکیه مدعی شده که حزب اتحاد دموکراتیک کردهای سوریه (PYD) هم دست رژیم **پشار اسد** است و به همین خاطر آنکارا نمی تواند با این حزب رابطه برقرار کند.

«صالح مسلم» رهبر حزب اتحاد دموکراتیک سوریه، در پاسخ به ادعای **احمد داوداوغلو** نخست وزیر ترکیه، گفته است: «درست از همان زمانی که سران حزب عدالت و توسعه به دیدار **پشار اسد** می رفتند و با او عکس یادگاری می گرفتند، رفقای ما در زندان های رژیم **اسد** بودند و ما در حال مبارزه و فعالیت سیاسی و اجتماعی بودیم. زمانی که شما در دمشق و حلب، **پشار اسد** را با لفظ برادر جان مورد خطاب قرار می دادید، کردهای سوریه به دست نیروهای امنیتی دمشق زندانی می شدند و ده ها تن از رفقای ما به دست این نیروها کشته شدند. بنابراین شما نمی توانید ما را به هم دستی با رژیم متهم کنید.»

صالح مسلم در ادامه به این مسأله اشاره کرده که اگر بر اساس پیشنهاد ترکیه، در شمال سوریه نوار امن ایجاد شود، کردهای سوریه آن را به مثابه حمله اشغال گرانه تلقی خواهند کرد.

از سوی دیگر، دولت ترکیه از کردهای شمال سوریه درخواست کرده است که در مقابل کمک به آن ها برای مقابله با داعش، به گروه «ارتش آزاد سوریه» بپیوندند و علیه نظام سوریه بجنگند. این پیام نیز از طریق **صالح مسلم** به کردهای سوریه رسیده است.

کردهای سوریه پیش از این اعلام کرده بودند که نه در جبهه **پشار اسد** می جنگند و نه حامی اپوزیسیون سوریه هستند و به همبستگی انسانی خود اتکاء دارند. آن ها هیچ حامی و پشتیبان منطقه ئی و جهانی ندارند. اما از لحاظ معنوی کردهای سوریه بین کردهای منطقه حامیان بسیاری دارند.

داعش برای پیشروی به مناطق دیگر کردستان سوریه، تصمیم به تسخیر کوبانی گرفته و از آن جایی که مردم منطقه در برابر آن ها دست به اسلحه برده و مقاومت می کنند، اگر در این جنگ نابرابر داعش پیروز شود، فاجعه انسانی جبران ناپذیری در این شهر به وقوع خواهد پیوست.

در حالی که تاکنون اخبار و گزارشات زیادی در مورد ارتباط دولت ترکیه و داعش منتشر شده است و بارها رسانه ها نوشته اند که شهرهای مرزی ترکیه محل استراحتگاه فرماندهان داعش است؛ زخمی های این گروه نیز در بیمارستان

های ترکیه تحت مداوا قرار می‌گیرند اما در روزهای اخیر دولت ترکیه مرزهای خود را به روی آوارگان کردستان سوریه بسته و حتی به زخمی‌ها نیز اجازه نمی‌دهد برای مداوا وارد ترکیه شوند.

هم‌چنین در حالی که نیروهای داعش به سوی شهر کوبانی در حال پیشروی هستند و مردم این منطقه در معرض فاجعه انسانی قرار دارند؛ ظاهراً ائتلاف مبارزه با داعش به رهبری امریکا، به مواضع داعش حمله کرده‌اند. اما واقعیت‌ها نشان می‌دهند که هواپیماهای این ائتلاف طی چند روز گذشته، تنها پالایشگاه‌های نفتی و گازی واقع در شرق سوریه را هدف قرار داده و هیچ ضربه‌کاری به مواضع و مراکز و نیروهای این گروه در سوریه، به ویژه اطراف شهر کوبانی وارد نکرده‌اند.

در میان اسامی تعدادی از اعضای «واحد‌های مدافع خلق»، ی.پ.گ، که در نبردهای اخیر با داعش در کوبانی جان خود را از دست داده‌اند، نام دو جوان اهل شهرهای سنج و خوی در شرق کردستان نیز به چشم می‌خورد. مرکز اطلاع‌رسانی ی.پ.گ نام و مشخصات ده عضو خود را در جریان درگیری‌های چند روز گذشته در کانتون کوبانی جان خود را از دست داده‌اند، اعلام کرد. هشت نفر دیگر اهالی شمال و غرب کردستان هستند.

این اولین بار نیست که افرادی از کردستان در جریان درگیری نیروهای کرد با گروه داعش در کردستان سوریه جان می‌بازند. در طی سه سالی که از بحران سوریه می‌گذرد، چندین شهروند دیگر کردستان ایران و آذربایجان در صفوف واحد‌های مدافع خلق جان خود را از دست داده‌اند. طی سه ماه گذشته دو نفر از شهروندان آذربایجان و شمال خراسان، به نام‌های «حسین بیچرانلو» اهل شهرستان قوچان در شمال خراسان و «سیدو» اهل منطقه اورمیه در نبردهای کوبانی و «جزیره» جان خود را از دست داده بودند.

در روزهای اول اشغال سنگال توسط داعش نیز یک جوان اهل سقر به نام «هژیر حسینی» در صفوف نیروهای پیشمرگه کردستان جان خود را از دست داده بود.

خبرهای زیادی از مقاومت حماسه‌وار کوبانی به گوش می‌رسد در تپه «مشتنور» که یک ناحیه بسیار استراتژیک کوبانی است در ده‌ها نقطه آن جنگ رو در رو با داعش در حال وقوع است. آخرین اخبار و گزارشات حاکی از جنگ تن‌به‌تن در بخشی از مناطق کوبانی است. گزارش‌ها از مقاومتی تاریخی حکایت دارند، خصوصاً مبارزان واحد‌های مدافع خلق و واحد‌های مدافع زن در بسیاری از موارد برای در هم کوبیدن حملات داعش دست به عملیات‌های قهرمانانه‌ای زده‌اند. از جمله در تپه مشتنور که در پنجاه نقطه آن جنگ در جریان است.

خبرگزاری هاوار می‌گوید بعد از ظهر یکشنبه ۵ اکتوبر یک مبارز زن با انجام یک عملیات، شمار زیادی از تروریست‌های داعش را از پای درآورد. نام مبارزی که فرمانده گروه بوده و در این عملیات جان باخته، **آرین میرکان** است.

امروز (دوشنبه ۶ اکتوبر) نیز دو حمله انتحاری به دو پاسگاه ایست بازرسی در شهر حسکه، واقع در شمال شرقی سوریه، جان دست‌کم سی مبارز کرد را گرفت. به گزارش خبرگزاری رویترز و به نقل از گروه دیده بان حقوق بشر سوریه، قربانیان این حملات انتحاری که روز دوشنبه چهاردهم مهر ماه اتفاق افتادند، جنگ جویان کرد بودند.

کنترل بخشی از شهر حسکه هم‌اکنون در اختیار جنگجویان کرد و بخش دیگر در اختیار نیروهای حامی **بشار اسد** رئیس‌جمهوری سوریه است. حملات روز دوشنبه شهر حسکه در حالی اتفاق افتاد که گروه خلافت اسلامی هم‌چنان سعی در تصرف شهر کوبانی در نزدیکی مرز ترکیه دارد.

گزارش‌ها حاکی است که یک زن جنگجوی کرد، روز دوشنبه در یک عملیات انتحاری با یورش به نیروهای گروه حکومت اسلامی، خود را منفجر کرد و تعدادی از نیروهای این گروه را از پای درآورد. تعداد دقیق کشته‌شدگان این

حمله انتحاری مشخص نیست، اما جنگجویان کرد گفته اند که ده ها نفر از نیروهای خلافت اسلامی در جریان این حمله جان خود را از دست دادند.

در چنین شرایطی، اگر کوبانی سقوط کند دولت ترکیه سرکوب اعتراضات مردم کردستان ترکیه و پ.ک.ک و دیگر آزادی خواهان و برابری طلبان سراسری ترکیه را با شدت بیش از گذشته، آغاز خواهد کرد. بنابراین، همه مردم آزاده و کمونیست ها وظیفه آگاهانه و داوطلبانه دارند که از هر طریق ممکن به یاری مردم کوبانی بشتابند. برای مثال، حتی اگر یک روز هم اعتصاب کارگران ترکیه به خصوص در کردستان با حمایت و پشتیبانی جنبش ها و نیروهای حق طلب و آزادیخواه می تواند دولت ترکیه را به عقب نشینی وادار کند تا تانک ها و نیروهای نظامی و امنیتی خود را از مرزهای خود با کردستان سوریه عقب بکشد و مرزها را هم به روی آوارگان و هم نیروهای داوطلبی که قصد دارند به صفوف مبارزان کوبانی بپیوندند باز بگذارد. طبعاً این اعتصاب کارگران ترکیه، با حمایت و پشتیبانی طبقه کارگر جهانی و نیروهای و سازمان های چپ و کمونیست نیز مواجه خواهند شد.

در این میان، جا دارد نیروهائی که دیروز در جنگ حکومت اسلامی ایران علیه مردم کردستان ایران و محاصره ۲۴ روزه سنج و غیره با شهامت مقاومت کردند و تجربه زیادی نیز در جنگ های چریکی دارند اگر امروز به یاری رزمندان کوبانی بشتابند ورق درخشان دیگری در مبارزات برابری طلبانه و آزاد خواهانه و انقلابی باز خواهند کرد. مردم قهرمان کوبانی، شایسته بالاترین حمایت ها هستند. دفاع از مردم کوبانی دفاع از حرمت و موجودیت و آزادی انسان هاست. همان طور که در بالا نیز تأکید کردیم کوبانی، از یک خودگرانی دموکراتیک و شورائی برخوردار است. زنان و مردان به طور مساوی و دوش به دوش هم در همه عرصه های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و نظامی مبارزه می کنند. بنابراین، وضعیت سیاسی، انسانی و اجتماعی حاکم بر کوبانی و دیگر کانتون های کردستان سوریه و مقاومت آن ها، خاری در چشم همه حکومت های سرمایه داری جهانی و منطقه ئی و در رأس همه دولت مرتجع ترکیه و گروه های تروریستی اسلامی دست پروده آن ها مانند داعش آدم کش است.

در کوبانی شهر ازدواج دختران زیر ۱۸ سال ممنوع است. زیر ۱۸ ساله ها در این شهر نمی توانند سرباز باشند. برای مقاومت در برابر داعش اکنون زن و مرد و سالمندان دست نیز به اسلحه برده اند.

اما اگر افکار عمومی جهان و منطقه هم چنان نظاره گر این وضعیت باشند و دست به اقدامات جدی در حمایت و پشتیبانی از مبارزه و مقاومت به حق و عادلانه مردم کوبانی نزنند کودکان و زنان و مردان آن، توسط نیروهای داعش قتل عام خواهند شد.

یاد و خاطره تمامی انسان هائی که در جریان مبارزه در راه تحقق آزادی، برابری، عدالت اجتماعی، انسانیت و سوسیالیسم در کردستان ایران، ترکیه، عراق، سوریه و سایر نقاط جهان جان خود را از دست داده اند، گرامی باد!

دوشنبه چهاردهم مهر [میزان] ۱۳۹۳ - ششم اکتوبر ۲۰۱۴

* در لینک های زیر می توانید فیلم حمله ارتش و دیگر نیروهای ارتجاعی و سرکوبگر حکومت اسلامی ایران به شهر سنج و مقاومت مردم را ببینید هر چند که کیفیت آن پائین است.

http://youtu.be/0p17jOUzZ_M

https://www.youtube.com/watch?v=0p17jOUzZ_M#t=13